

4/4/84

ELLLENGUATGE

Algú capaç de fer-ho

Un pronom indefinit com és ara *algú* admet un complement determinatiu, dit altrament, un complement anàleg al que admet qualsevol substantiu. De fet, *algú* és l'equivalent de *una persona*, i així com diem *una persona d'influència*, *una persona de confiança*, *una persona de la casa*, etc., podem dir, també, *algú d'influència*, *algú de confiança*, *algú de la casa*, en què *algú* duu un complement introduït per la preposició *de*. Però si aquest complement, en lloc d'ésser constituït per un grup nominal, que exigeix un mot d'enllaç (la preposició), és un simple adjectiu, s'ha d'introduir directament, sense cap preposició. Així com diem *una persona influent*, *una persona molt honesta*, *una persona capaç de fer-ho*, hem de dir, anàlogament, *algú influent*, *algú molt honest*, *algú capaç de fer-ho*, en lloc de "algú d'influent", "algú de molt honest", etc., tal com diu *algú*.

Es, sens dubte, per influència dels grups formats amb pronoms com *res*, *quelcom*, l'expressió *alguna cosa*, etc., que duen sovint un adjectiu introduït per la preposició *de*, com *res de nou*, *res de bo*, *quelcom d'insòlit*, *alguna cosa de cert*, etc., que hi ha qui també construeix "algú de capaç", "algú de molt influent". Notem que, amb un verb com és ara *trobar*, que pot ésser usat significant "veure presentar-re allò que cercàvem" i amb un valor anàleg a *semblar*, podem dir *No troben res de bo*, en què *res de bo* és un sol complement, i *No troben res bo*, en què hi ha dos complements, *res*, complement directe, i *bo*, terme predicatiu, i que ve a significar, per tant, *No els sembla bo res*. Anàlogament, podríem dir *Han trobat alguna cosa de bo* (*alguna cosa de bo* és allò que han trobat) i *Han trobat alguna cosa bona*, és a dir, *Han trobat bona alguna cosa*. Però així com no sembla possible de dir sinó *Han trobat una persona eficaç*, construiríem sempre sense preposició *Han trobat algú eficaç*, qualsevol que sigui el valor que atribuïssim al verb *trobar*. Així mateix, *Hem de buscar algú capaç de fer-ho*, *S'ha d'encarregar a algú completament identificat amb nosaltres*.

Un cas anàleg al de algú és el del pronom de valor oposat, *ningú*. Al costat de construccions com *No hi ha ningú de confiança* o *No va venir ningú de la comissió*, en què *ningú* duu un complement, format per un nom, introduït per la preposició, diríem *No hi ha ningú prou capacitat* o *No sé de ningú disponible*, en què el complement, format per un adjectiu, s'introdueix sense preposició.